

Spionul Redl

În primele zile ale lunii aprilie 1913, la posta din Viena, pe adresa "Opernball 13, post-restant", sosesc două scrisori. Trece destul de mult timp pentru ca personalul postei să se întrebe de ce nu sunt ridicate. Se hotărăște deschiderea lor. Uimire : conținutul îl formau 6000 de coroane și adresa unui spion din Paris. Anunțat, serviciul de contraspionaj ține permanent la posta câțiva detectivi care, la modul cel mai discret, îl așteaptă pe destinatar. Se scurg zile, săptămâni, luni, fără ca cineva să vină să le ia. Într-o zi însă, exact când "observatorii" au lipsit doar câteva minute, cele două scrisori dispar. Se intră în alertă, dar nu se află decât că cel care a ridicat corespondența a plecat cu o trăsură. Suficient ? Da ! Descoperit, conducătorul trăsurii da relații la ce hotel a descins pasagerul său. Detectivii nu se mulțumesc numai cu declarațiile luate, ci fac și o percheziție amanunțită trăsurii. Nu găsesc altceva decât tocul unui briceag. Un obiect parând a fi fără importanță. Totuși...

Portarul hotelului la care descinsese din trăsură urmaritul este rugat să întrebe pe fiecare din cei care intrau sau ieșeau dacă nu cumva au pierdut acel toc de briceag. Primele investigații sunt fără rezultat. Nimeni nu dădea atenție obiectului pe care portarul îl arată cu insistență. Iată însă că cineva care se pregătea să părăsească hotelul își recunoaște obiectul pierdut. Îl ia, mulțumeste portarului și vrea să plece. Dar nu mai are timp. Patru agenți îl arestează. Pe cine arestează? Pe colonelul Redl, fostul șef al biroului de informații din Viena. Deci, fostul șef.

Biroul lui Redl atunci când detinea funcția amintită era, pentru acei ani, o încăpere ieșită din comun. Orice suspect era fotografiat din umbră, convorbirile erau înregistrate pe o placă, prin diferite metode se luau amprente. Deci un birou utilat cu cele mai perfecționate mijloace de spionaj. Redl avea o bună reputație în cercurile sale : muncitor, cu cunoștințe solide, conștiincios, om de încredere. Tocmai din aceste cauze contraspionajul străin vroia să-l lichideze. S-au întrebuintat tot felul de metode. De la oferirea unor sume fabuloase: până la strecurarea în anturajul său a celor mai frumoase femei. Dar totul îl lăsa indiferent.

Din umbră însă, cu o perseverență ieșită din comun, un agent rus îl urmărea pas cu pas. Lucrul care-l atrăgea atenția cel mai mult era cel legat de afecțiunea lui Redl pentru băieții frumoși. Urmărirea continua până într-o zi, când agentul rus se prezenta la șeful spionajului vienez cu un dosar conținând documente precise asupra aventurilor sale homosexuale. În schimbul tăcerii și distrugerii documentelor i se propune să devină spion rus. Acceptă !

Scurgerea timpului îl aduce șef de stat-major al corpului de armată din Praga. Ajuns aici, preda noilor sta-pani planurile tuturor cetăților austriece și, mai mult, proiectele de operațiuni. Aflind că rușii posedă aceste documente, contraspionajul austriac îl însărcinează cu cercetările pe... Redl.

Situația era ieșită din comun. În favoarea cui va lucra? Din partea rușilor, Redl primește numele a doi ofițeri austrieci care lucrau pentru ei. Aceștia sunt denunțați ca autori ai divulgării secretelor militare austriece ! Urmează arestarea lor, judecarea și împușcarea. Treptat, Redl divulga pe toți spionii austrieci din Rusia, care împartășesc soarta celor doi ofițeri.

Fara a se opune probelor acuzatoare, ii urmeaza pe cei patru agenti. Vestea arestarii lui Redl produce uimire in toate cercurile care-i cunosteau calitatea.

El nu ajunge insa in fata instantei supreme pentru a fi judecat. Chiar in noaptea arestarii, sfatuit, isi indreapta pistolul in dreptul templei si-l descarca.